

عنوان مقاله:

اثربخشی روایت درمانی بر خودکارآمدی ادراک شده دانش‌آموزان دختر مبتلا به چاقی

محل انتشار:

ماهنامه پیشرفت های نوین در روانشناسی، علوم تربیتی و آموزش و پرورش، دوره 4، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

ماهک تقی زاده علمداری - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، نیروی رسمی آموزش و پرورش، جلفا، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: در صورت عدم حل مشکلات دانش آموزان همچون چاقی، می توانیم شاهد معضلات اجتماعی و روان شناختی نظیر فرار از مدرسه و ترک تحصیل باشیم، که همین عوامل به طور مستقیم و غیرمستقیم هزینه های مادی و اجتماعی سنگینی بر دوش خانواده ها و جامعه می گذارد. هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی روایت درمانی بر خودکارآمدی ادراک شده دانش آموزان دختر مبتلا به چاقی بود. مواد و روش ها: روش پژوهش، نیمه تجربی با طرح پیش آزمون- پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش را دانش آموزان دختر چاق دوره متوسطه اول مدارس شهرستان جلفا در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ تشکیل دادند. ۳۰ نفر پس از رعایت ملاک های ورود و خروج به پژوهش، با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب، و به صورت تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. اعضای گروه آزمایش درمان مختص گروه خود را در ۸ جلسه ۱/۵ ساعته دریافت کردند؛ اما اعضای گروه کنترل هیچ درمانی را دریافت نکردند. ابزار اندازه گیری پرسشنامه خودکارآمدی شرر بود. تجزیه و تحلیل یافته ها از طریق آزمون تحلیل واریانس آمیخته با اندازه گیری مکرر و با کمک نرم افزار آماری SPSS-۲۴ انجام گرفت. یافته ها: میانگین متغیر خودکارآمدی ادراک شده گروه آزمایش در پیش آزمون (۴۸/۹۳)؛ و میانگین متغیر خودکارآمدی ادراک شده گروه کنترل (۴۹/۲۷) بیشتر شده است ($P < 0/001$). همچنین نتایج نشان داد که در مرحله پیگیری، اثر روایت درمانی بر خودکارآمدی ادراک شده (۵۶/۴۷) ماندگار است ($P < 0/001$). نتیجه گیری: طبق نتایج به دست آمده می توان گفت، روایت درمانی می تواند به عنوان روشی موثر در افزایش خودکارآمدی ادراک شده دانش آموزان دختر مبتلا به چاقی مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

روایت درمانی، خودکارآمدی ادراک شده، چاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1501096>

